

Arrest

nr. 53 789 van 23 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 10 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DE NUL loco advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn, van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit Znamenskoye, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie. U diende op 24 juni 2008 samen met uw echtgenote, I. K. (...) (O.V. 6.275.618), een eerste asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Op 25 augustus 2009 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien er geen geloof gehecht kon worden aan uw asielrelaas. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing op 27 november 2009. U keerde niet terug naar uw land van herkomst, maar vroeg op 24 maart 2010 voor de tweede maal asiel aan in België. Via de telefoon hebt u van uw moeder vernomen dat u in Tsjetsjenië nog steeds gezocht wordt door de autoriteiten omwille van uw vermeende

betrokkenheid bij een rebellengroepering. Er zijn convocaties op uw naam toegekomen en volgens de burens wordt uw huis in de gaten gehouden door de ordediensten.

Ter staving van uw asielaanvraag hebt u de volgende documenten voorgelegd: vier convocaties, een medisch attest d.d. 29/04/2008 van een ziekenhuis in Znamenskoye, uw intern paspoort, uw rijbewijs, uw huwelijksakte, de geboorteakten van drie van uw kinderen, en een envelop.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U keerde na uw eerste asielaanvraag niet terug naar de Russische Federatie. Voor uw huidige asielaanvraag beroept u zich op de problemen die u reeds aangehaald hebt in het kader van uw eerste asielaanvraag. U stelt dat u in uw land van herkomst nog steeds gezocht wordt door de autoriteiten omwille van uw vermeende betrokkenheid bij een rebellengroepering. Ter staving van uw beweerde vervolgingsfeiten legde u enkele nieuwe documenten neer, met name vier convocaties en een medisch attest van een ziekenhuis in Znamenskoye.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat de Commissaris-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag geoordeeld heeft dat er in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie kon weerhouden worden, aangezien er geen geloof gehecht kon worden aan uw asielrelaas. Er werd namelijk vastgesteld dat u geen begin van bewijs van uw beweerde vervolgingsfeiten kon neerleggen en dat u ook geen pogingen gedaan hebt om zich te informeren over de verdere ontwikkeling van uw problemen. Bovendien bleken uw verklaringen op verschillende punten tegenstrijdig te zijn met de verklaringen afgelegd door uw echtgenote, I. K. (...) (O.V. 6.275.618). Deze beslissing werd bij arrest d.d. 27/11/2009 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Er dient verder te worden vastgesteld dat de nieuwe documenten die u in het kader van uw tweede asielaanvraag voorlegt ter staving van de verklaarde asielmotieven de gedane vaststellingen in het kader van uw eerste asielaanvraag niet in positieve zin kunnen wijzigen.

Zo bevatten de door u voorgelegde convocaties geen informatie die de geloofwaardigheid van uw problemen kan herstellen. In deze convocaties wordt namelijk noch de hoedanigheid waarin u werd opgeroepen vermeld noch de omstandigheden of de zaak waarin u werd opgeroepen. Gezien het feit dat de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen bij uw eerste asielaanvraag reeds volledig ondermijnd werd en gezien deze problemen volgens u de aanleiding zijn van de convocaties kunnen deze documenten de geloofwaardigheid van uw verklaringen geenszins herstellen. Daarenboven kan nog worden opgemerkt dat u zelf onaannemelijk weinig op de hoogte bleek te zijn van de inhoud van deze convocaties. U verklaarde dat de convocaties telkens met een maand tijd tussen waren toegekomen, maar u was niet zeker in welke maanden dit dan was. U kon in het geheel niet zeggen wanneer u zich moest gaan aanmelden. Verder stelde u dat u zich volgens de convocaties bij de ROVD in Znamenskoye moest gaan aanmelden. U kon zich het adres niet herinneren, maar beweerde dat het zeker in de convocaties vermeld stond. Uit lezing van de convocaties blijkt echter dat er enkel in staat dat u zich bij de OVD van de regio Nadterechny moest gaan aanmelden. U was er ook niet zeker van of de reden of de zaak waarin u opgeroepen werd al dan niet vermeld werd in de convocaties (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 06/07/2010, p. 5-6). Aangezien deze convocaties toch de kern van de door u verklaarde vervolgingsvrees raken, dient in bovenstaande vaststelling van een dermate gebrekkige kennis van de inhoud van deze documenten een blijk van een gebrek aan geloofwaardigheid van de verklaarde vervolgingsvrees te worden gezien. Meer nog, u verklaarde zelf dat u de convocaties niet goed gelezen had en dat het u ook niet interesseerde om te

weten wat er in stond (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 06/07/2010, p. 5-6) hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsvrees.

U legde ook een medisch attest voor van een ziekenhuis in Znamenskoye waarin gesteld wordt dat uw echtgenote in de periode van 19 april 2008 tot 29 april 2008 in dat ziekenhuis was opgenomen. U verklaarde dat uw echtgenote tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal op 6 augustus 2009 gelogen heeft over de datum waarop ze het ziekenhuis verlaten had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 06/07/2010, p.7). Er dient echter te worden opgemerkt dat dit document de vastgestelde tegenstrijdigheid in de beslissing genomen in het kader van uw eerste asielaanvraag niet kan weerleggen. Uw echtgenote verklaarde tijdens haar interview namelijk dat ze op 29 april 2008 het ziekenhuis verliet nadat ze van uw moeder vernomen had dat u terug thuis was. Ze gaf aan dat u voor haar thuis was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal van I. K. (...), d.d. 06/08/2009, p. 9). U verklaarde tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal op 15 juli 2009 in het kader van uw eerste asielaanvraag daarentegen dat u pas op 30 april 2008 werd vrijgelaten en naar huis terugkeerde (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal eerste asielaanvraag, d.d. 15/07/2009, p. 11). Het attest van het ziekenhuis bevestigt bijgevolg enkel de verklaring van uw echtgenote dat ze het ziekenhuis verlaten heeft op 29 april 2008 en heft de vastgestelde tegenstrijdigheid met betrekking tot het moment van uw vrijlating niet op. Uw verklaring dat uw vrouw gelogen zou hebben over deze feiten en dat u de waarheid heeft gesproken, is bovendien een loutere bewering die u niet aannemelijk kan maken. De vastgestelde tegenstrijdigheden in de beslissing genomen in het kader van uw eerste asielaanvraag blijven dan ook onverminderd gehandhaafd.

Bijkomend kan er nog op gewezen worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat het in de Noordelijke Kaukasus mogelijk is om tegen betaling valse documenten te laten uitreiken bij de bevoegde instanties.

Aan uw verklaringen dat de ordediensten uw huis in de gaten houden sinds uw vertrek uit Tsjetsjenië (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 06/07/2010, p. 3, 6) kan evenmin enig geloof gehecht worden aangezien deze feiten rechtstreeks verband houden met de door u aangehaalde problemen met de autoriteiten in het kader van uw eerste asielaanvraag die reeds in twijfel werden getrokken.

U haalde nog aan dat u wegens problemen met uw echtgenote en haar familieleden aan stress lijdt waardoor u soms moeilijkheden zou hebben om zich bepaalde zaken te herinneren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 06/07/2010, p. 4-5). U kan deze geheugenproblemen evenwel niet staven met enig medisch attest. Bijgevolg kan u niet aannemelijk maken dat de vastgestelde tegenstrijdigheden en vage verklaringen te wijten zouden zijn aan geheugenstoornissen.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaalde in de definitie van de subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De overige door u voorgelegde documenten, met name uw intern paspoort, uw rijbewijs, uw huwelijksakte, en de geboorteakten van drie van uw kinderen, werden reeds besproken in de beslissing genomen in het kader van uw eerste asielaanvraag en kunnen aldus niet als nieuwe elementen weerhouden worden. De envelop bevestigt enkel dat u in België post ontvangt vanuit Nazran, Ingoesjetië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker onderhavige asielaanvraag opnieuw steunt op het door hem voorgehouden asielrelaas voorgehouden bij zijn eerdere asielaanvraag. Dit initieel voorgehouden asielrelaas werd door verwerende partij bij beslissing van 25 augustus 2009 ongeloofwaardig bevonden waardoor aan verzoeker de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het arrest nr. 34 903 van 27 november 2009 bevestigd. Het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omvat de vaststelling dat het initieel voorgehouden asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is. De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van dat arrest. Verzoeker kan de mogelijkheid om een volgende asielaanvraag in te dienen niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake zijn eerdere asielaanvraag (RvS 15 september 2004, nr. 134.977).

Bovendien wijst de Raad erop dat bij de beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere asielaanvragen. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat deze beslissingen in beroep werden bevestigd, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. In het kader van het onderhavige beroep kan enkel worden geoordeeld of de nieuwe gegevens van aard zijn om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas voorgehouden bij zijn eerdere asielaanvraag te herstellen.

2.2.2. Waar verzoeker onder verwijzing naar de “*Subject Related Briefing*” van verwerende partij stelt dat verschillende rapporten erop wijzen dat justitie in Tsjetsjenië gebruikt wordt om rechtszaken op te zetten op basis van vervalste aanklachten wijst de Raad erop dat deze wetenschap geen afbreuk doet aan de vaststelling van verwerende partij dat de door verzoeker bijgebrachte convocaties geen gegevens bevatten betreffende de hoedanigheid waarin verzoeker werd opgeroepen en evenmin melding maken van de omstandigheden of de zaak waarin hij werd opgeroepen waardoor deze niet vermogen het volstrekt ongeloofwaardig bevonden asielrelaas voorgehouden in het kader van verzoekers eerste asielrelaas in zijn geloofwaardigheid te herstellen. Het betreffen convocaties die inhoudelijk geen enkele band vertonen tot het voorgehouden relaas. Voormelde vaststelling van verwerende partij wordt door verzoeker *in concreto* niet weerlegd.

2.2.3. Waar verzoeker betreffende de motivering van verwerende partij dat uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het mogelijk is in de noordelijke Kaukasus om tegen betaling valse documenten te laten uitreiken stelt dat verwerende partij wel nalaat de valsheid van de door hem voorgelegde documenten te bewijzen merkt de Raad vooreerst op dat verwerende partij nergens stelt dat de door verzoeker bijgebrachte documenten vals zouden zijn en wijst de Raad er vervolgens op dat de motivering van de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het initieel voorgehouden asielrelaas, het volstrekt gebrek aan informatie in de bijgebrachte convocaties, de vaststelling dat het bijgebrachte medisch attest de eerder vastgestelde tegenstrijdigheid betreffende het moment van vrijlating van verzoeker niet weerlegt, de vaststelling gesteund op informatie toegevoegd aan het administratief dossier (stuk 15, deel 1) dat documenten in de noordelijke Kaukasus kunnen worden verkregen tegen betaling en de ongebreidelde desinteresse van verzoeker in de door hem voorgelegde stukken, op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat verzoekers voorgehouden asielrelaas ongeloofwaardig is en blijft.

2.2.4.1. Betreffende de tegenstrijdigheid aangaande het ogenblik van vrijlating van verzoeker betoogt verzoeker wat volgt:

“De eiser en zijn echtgenote zijn gescheiden en de echtscheiding is nogal moeilijk verlopen. Het feit dat de eiser zijn tweede asielaanvraag alleen heeft ingediend is een redelijk bewijs van deze scheiding. Het

feit dat de echtgenote van eiser toen gelogen heeft over de vrijlating van de eiser is in deze omstandigheden dan ook waarschijnlijk.”.

2.2.4.2. De Raad stelt vast dat verzoekers argument dat hij uit de echt gescheiden is een blote bewering betreft die door hem niet met enig concreet bewijs wordt onderbouwd. Bovendien kan door de Raad niet worden ingezien waarom verzoekers echtgenote over een wezenlijk element van het door hen voorgehouden asielrelaas bewust leugenachtige verklaringen zou afleggen waardoor het resultaat van haar asielaanvraag zwaar wordt gehypothekeerd en dit enkel om haar echtgenoot een hak te zetten. Indien verzoekers echtgenote de echtelijke relatie zou hebben willen beëindigen zijn daartoe diverse mogelijkheden en is het niet aannemelijk dat zij hiertoe de aanzet geeft door het afleggen van leugenachtige verklaringen bij een asielverhoor waarbij zij ontegensprekelijk de erkenning van haar eigen status van vluchteling zwaar belast.

2.2.5. Het ongeloofwaardig bevinden van het door verzoeker voorgehouden asielrelaas verhindert terecht verzoeker de status van vluchteling met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2.6. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers asielrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer bepaald met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoeker vergenoegt zich te verwijzen naar de algemene preciaire veiligheidssituatie in Tsjetsjenië en meer in het bijzonder naar de nog steeds aanwezig mensenrechtenschendingen (*“hoewel gedaald”*, verzoekschrift, p. 3) zoals blijkt uit diverse internationale rapporten, maar brengt geen concrete elementen aan dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Ook voor subsidiaire bescherming rust de bewijslast op verzoeker. De Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Indien subsidiaire bescherming wordt toegekend, moeten de verzoekers echter aantonen dat hun leven of hun persoon ernstig worden bedreigd omwille van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands conflict. Ook wanneer de gronden voor deze vrees niet specifiek zijn voor het individu, moet iedere verzoeker aantonen dat hij geconfronteerd wordt met een situatie waarin de vrees voor zijn persoon of zijn leven aantoonbaar is”* (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, *Parl. St. Kamer*, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 86-87). Zelfs zonder noodzaak van het bewijs van een “individuele” dreiging volstaat het niet louter naar een algemene toestand te verwijzen en dient verzoeker enig verband met zijn concrete toestand aan te tonen (RvS 24 november 2006, nr. 165.109).

De Raad stelt vast dat verzoeker met de loutere verwijzing naar de algemene preciaire veiligheidssituatie in Tsjetsjenië en de er nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen – wat door de verwerende partij in de bestreden beslissing trouwens niet wordt ontkend – niet aantoont dat er in Tsjetsjenië een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en dat er diensgevolge een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon kan worden aangenomen. Dit klemmt des te meer nu uit de gegevens van het administratief dossier, meer bepaald de *“Subject Related Briefing”* betreffende de *“Russische Federatie/Tsjetsjenië - Veiligheidssituatie in Tsjetsjenië”* van 15 maart 2010 (administratief dossier, stuk 15, deel 2) blijkt dat Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, maar dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. Er is sprake van een aanzienlijke afname van militaire activiteiten, zowel wat de intensiteit als de omvang ervan betreft en van een algemene verbetering van de veiligheidstoestand. De aanhoudende gevechten beperken zich hoofdzakelijk tot het schaars bevolkte berggebied in het zuiden van Tsjetsjenië en kan niet meer willekeurig genoemd worden. De nog plaatsvindende activiteiten leiden niet tot een teruggedrijving van de burgerbevolking. Tevens wordt de gewone burgerbevolking in het algemeen niet gevisieerd bij aanslagen door rebellenstrijders. De rebellenacties beperken zich nu meer tot beschietingen en hinderlagen, gerichte aanslagen tegen leden van de ordediensten en overheidsfunctionarissen en brandstichting in overheidsgebouwen en huizen van overheidsmedewerkers. Indien er burgerslachtoffers en/of gewonden vallen, dan is dit veelal toevallig bij een gewapend treffen tussen de rebellen en ordediensten. Bijgevolg is de situatie er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van

een 'reëel' risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art. 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. De motivering van verwerende partij dat er in de huidige situatie in Tsjetsjenië voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een 'reëel' risico ingevolge het binnenlands conflict wordt door verzoeker door de loutere verwijzing naar de er nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen en de vaststelling dat Tsjetsjenië nog steeds niet vrij is van problemen niet weerlegd.

In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.7. Verder merkt de Raad nog op dat de verwijzing naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen evenmin afdoende is aangezien deze geen bindende precedentswaarde heeft, gelet ook op het feit dat elke asielaanvraag individueel moet worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt, alwaar – zoals uit het voorgaande blijkt – verzoeker in gebreke is gebleven.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend en tien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT